

PYTANIA KORESPONDENTÓW

Odpowiedzi Redaktora

PYTANIE: Nie widzę odniesienia do zmartwychwstania ziemskiego człowieka, w ziemskim ciele w **1 Kor. 15**. Czy nie wydaje się, że on odnosi się tylko o wzbudzeniu Świętych – ciał duchowych?

ODPOWIEDŹ: W **1 Kor. 15:22**, Paweł powtórzył to, co potwierdził wszędzie indziej, a mianowicie: że przez nieposłuszeństwo Adama rasa ludzka stała się umarła, tak przez posłuszeństwo Chrystusa wszyscy zostali w oczach Boga usprawiedliwieni, aby ponownie żyć, i w swoim właściwym czasie zostaną uwolnieni spod zwierzchnictwa śmierci i przywrócenie do *doskonałego* życia. On przedstawił ogólną zasadę czy prawdę, że „jako w Adamie wszyscy umierają, tak i w Chrystusie wszyscy ożywieni będą, ale każdy w swoim rządzie”. Oznacza to, że może nastąpić kilka wskrzeszeń umarłych, zanim wszyscy zostaną wzbudzeni. Paweł nie precyzuje, ile będzie *rzędów* czy klas.

Pisał do wierzących i informował ich, że ich zmartwychwstanie jest w *pierwszym rządzie* „a potem ci, co są Chrystusowi w przyjście [*parousia*, obecność] jego. A potem będzie koniec [słowa *przyjdzie* nie ma w Grece – w Biblii KJV występuje tutaj słowo *cometh* – przyp. tłum.]”. Myśl jest następująca: „Potem, tj. po tym, jak wszystkie *klasy* lub *rzędy* zmarłych zostaną wzbudzone, itd. – kiedy „wszyscy będą ożywieni”. Wtedy, uratowawszy człowieka z jego upadłego stanu i zniszczywszy ostatniego wroga *śmierć*, poprzez uwolnienie ludzkości z niewoli, dzieło, jakie Ojciec dał mu do wykonania, zostanie ukończone, tj. „pojednanie świata,” stłumiwszy wszystkie władze i moce przeciwne Ojcu, potem odda królestwo Bogu równemu Ojcu; tedyć też i sam Syn będzie Mu poddany” – **1 Kor. 15:28**.

PYTANIE: Czy nie wydaje się, że **Obj. 20:4,6** ignoruje wszystkie za wyjątkiem dwóch klas, a mianowicie: błogosławionych i świętych pierwszego zmartwychwstania, i resztę umarłych, którzy nie ożyją, aż tysiąc lat się skończy. Gdzie teraz znajdziemy wspaniałą klasę *restytucji* wzmiankowaną w tych dwóch rozdziałach?

ODPOWIEDŹ: Tekst ten z pewnością zdecydowanie zaprzecza idei różnej kolejności

zmarłych wstania w ciągu wieku tysiąclecia (1000 lat); i nie tylko to, ale także zaprzecza wszystkim tekstom biblijnym, które nauczają – „*czas naprawienia* wszystkich rzeczy, co był przepowiedział Bóg przez usta wszystkich świętych swoich”; i wyklucza ideę „wszystkich ludzi zbawionych [od śmierci] i tych, którzy przyszli do znajomości prawdy”; a to uniemożliwiłoby być „świadczeniem czasów jego [dla wszystkich], że Jezus Chrystus dał samego siebie na *okup za wszystkich*” (1 Tym. 2:6). Werset 4 (Obj. 20:4) traktuje o pierwszym zmarłych wstaniu, o tych, którzy *królują* i żyją z Chrystusem w ciągu tysiąclecia. Teraz, *jeśli* „insi z umarłych” (poza pierwszym zmarłych wstaniem) „*nie ożyli* ażby się skończyło *tysiąc lat*”, to z pewnością *nie będą posiadać okresu próby*, gdyż wersety Obj. 20:7-10 opisują ostateczne zakończenie grzechu i grzeszników, symbolicznie określone jako „jezioro ognia i siarki”, do którego symboliczna *bestia* została wrzucona, itd.

Ale co z tym mamy zrobić? Jeśli Obj. 20:5 przeczy równowadze Biblii, cóż powinniśmy zrobić? Ta sama kwestia niepokoiła *mnie* około ośmiu lat temu. Nie wiedziałem, co myśleć na ten temat. Ten tekst stał w opozycji do wszystkich myśli o *restytucji* i „błogosławienia wszystkich narodów ziemi” przez „*Nasienie*”, jednakże nie mogłem pomyśleć o odrzuceniu go, nawet jeśli Prorocy mówili, że Sodomia, Samaria, Izrael itd. miały być przywrócone do ich „poprzedniego stanu”. Byłem w tym stanie zakłopotania, dopóki nie odkryłem, że niepożądaną część tego piątego wersetu (pierwsze zdanie) nie można odnaleźć w trzech najstarszych Manuskryptach, mianowicie: „Syryjskim”, „Synajskim” i „Watykańskim”. Syryjski jest najstarszym (z drugiego wieku), a „Synajski” jest najbardziej znanym i wiarygodnym manuskrytem; napisany ok. 350 roku po Chrystusie. Jedynym starożytnym manuskrytem zawierającym to zdanie jest „Aleksandryjski”. Jest nie tylko *mniej wiarygodny* (choć uznawany za wartościowy), ale będąc napisanym mniej więcej w połowie piątego wieku, jest mniej wartościowy niż starsze „Synajski” i „Watykański”, ponieważ był bardziej narażony na wstawianie dodatków do tekstu w ciągu stulecia. Trzy ostatnie manuskrypty są przez wszystkich uznawane za *najlepsze* istniejące GRECKIE teksty. „Syryjski” nie jest tak miarodajny, ponieważ został napisany w języku syryjskim.

Po uważnym odczytaniu kontekstu zauważysz, że werset ten nie tylko nie zostanie osłabiony, ale zostanie zdecydowanie poprawiony poprzez ominięcie tego zdania; przeczytaj: „I ożyli, i królowali z Chrystusem tysiąc lat: Toć jest pierwsze zmarłych wstanie. Błogosławiony itd.”

Kiedy kopiowanie odbywało się za pomocą pióra, skrybowie, jak się wydaje, często zapisywali notatki w nawiasach lub na marginesach, będące swoimi myślnymi na dany temat, i mające na celu odświeżenie ich pamięci podczas ponownego czytania. Te *zapiski* bywały pomyłkowo brane przez kolejnych skrybów za część natchnionego tekstu. Innym podobnym dodatkiem jest Jana 21:25, również pominiętym w manuskrypcie „Synajskim”. (Zobacz artykuł nt. „*Biblia Święta*” – pojawi się w numerze styczniowym.)

=====

— Grudzień 1879 r. —